

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Győssy István írszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETESEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagybíró és többbírói hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETESEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát Bécseben: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppellik, Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube GbL. Rs társa hirdetés irodájáéan.

A kir. ítélő táblák decentralisatiója.

(Vármegyénk figyelmébe ajánlván.)

Évek hosszú során át hangoztatta és sürgette hazánk jogász-közönsége és különösen első sorban az ügyvédi kar a szóbeli és nyilvános eljárásnak a törvénykezés terén leendő meghonosítását; a sajtó helyeslőleg karolta fel e törekvést, míg végre jelenlegi genialis igazságügyminiszterünk átérzve és átértve a helyzetet, megtekintve az első lépést és törvényhozásilag kimondatta a kir. táblák felszámolásának, decentralisatiójának szükségét.

A nagy közönség — habár aligha van a társadalomban valaki, ki a törvénykezés terét, a jogszolgáltatás tényezőit igénybe venni nem lett volna vagy nem lenne kénytelen — naponta olvashatta, hogy a törvénykezés terén a szóbeli és nyilvános eljárás meghonosítása már elodáztatlan és hogy a kir. táblák helyett végre több kerületi tábla felállítását határozta el a törvényhozás, — mégis aligha foglalkozott e kérdésekkel behatóbban, aligha értette meg e kérdés nagy horderejét.

Pedig első sorban az volna szükséges, hogy maga a társadalom zöme, a polgárság tudja és ismerje e kérdést és hogy tisztában legyen azzal, hogy mi a szóbeli és nyilvános eljárás és hogy miért kell a hazánkban eddig létezett két királyi tábla helyett több kerületi táblát felállítani; mert csak ha maga a társadalom fogja ezen intézményeket ismerni, akkor várható azoktól az az üdvös hatás, melyet az igazságszolgáltatás eddig nálunk nélkülözött.

És mert az a meggyőződés, hogy egy vidéki lapnak kiváló feladata ily kérdéseket tárgyalni és a közönséget a meghonosítandó intézményekkel megismertetni, szabad legyen ezt az életbevágó kérdést itt röviden szelőztetnem.

Hazánkban eddig a perek sommás vagy rendes úton tárgyalattak, a szerint, a mint a per tárgya az 500 frt. értéket meg — vagy meg nem haladta. A sommás ügyek a járás-bírókhoz, a rendes perek pedig a törvényszékek hatáskörébe tartoztak.

A törvényszékek előtt folyó rendes perek-

ben csak ügyvédek járhattak el, mert itt csak periratok és nem perbeszédék útján tárgyalattak az ügyek és ha az ügy így le volt tárgyalva, a periratok egy bírónak osztattak ki, ki a per tanulmányozta és azután a határozatot elkészítve, az ügyet, — a felek jelenléte nélkül, egy három tagú tanács előtt, illetve egy ülésben előadta; s ha a határozat jogorvoslattal megtámadtatott ezen ügyek a felsőbb bíróságokhoz is fölterjesztetvén, a kir. ítélőtáblán és a curiánál is — ugyancsak a felek jelenléte nélkül — adattak elő és döntettek el.

A járásbírók előtt folyó sommás perekben a tárgyalást közvetlenül a bírónak kellett volna vezetnie, a felek szóbeli előadásait röviden jegyzőkönyvre vennie és az ítéletet azonnal kihirdetni lett volna köteles eddig is; ámde a túlhalmozott teendők és más körülmények miatt itt is oda fajult a tárgyalás, hogy rendes írásbeli jegyzőkönyvek készültek, és hogy a bíró is csak a jegyzőkönyvekből merítve azt ítéletet, azt rendesen nem azonnal, hanem csak hetek, sőt hónapok múlva közölte a felekkel, s ha ezen ügyek a felsőbb bíróságok elé kerültek, azok ott, ép úgy mint a rendes perek, a felek — közbenjövetele nélkül döntettek el.

Az itt vázolt eljárás mellett az igazságszolgáltatás legfőbb biztosítékai, „a szóbeliség és közvetlenség“, melyeknél fogva a bíró személyesen és közvetlenül a felek előadásából meríti az ügytanulmányozást és a „nyilvánosság“, melynél fogva az államot képező közönségnek mód és alkalom nyújtatik, a jogszolgáltatásnál jelen lenni és azt ellenőrizni — teljesen hiányoztak; a bíró a felekkel nem érintkezett, az ügyet csak a holt betűkből tanulmányozta, betűkből és jegyzőkönyvekből, melyek legtöbbször hiányosak voltak, vagy gyakran a felek vallomásainak ellenkezőjét is tartalmazták.

Mindezeket megszüntetni; a jogszolgáltatás biztosítékait, a szóbeliséget, a közvetlenséget és a nyilvánosságot helyreállítani, ezek útján a törvénykezést olcsóbbá és gyorsabbá is tenni, hivatása és feladata azon kezdeményező elhatározásnak, mely a kir. táblák felosz-

tásában nyilvánul. Mert miután a szóbeliség és közvetlenség feladata és célja az, hogy valamint az alsóbb ügy és felsőbb bíróságok is a feleket személyesen, közvetlenül hallgassák meg és ezen közvetlenül szerzett benyomás alapján azonnal hozzák meg és hirdessék ki ítéleteiket: intézkedni kell az iránt is, hogy a jogkereső felek legalább a másodfoku bíróságot, a kir. táblát helyettesítő kerületi táblát, mely legtöbb esetben végérvényesen fog határozni, közel is találják.

Az erdélyi részek két kerületi táblát kapnak, melyek valószínűleg már a jövő év tavat szán életbe is lépnek és pedig Kolozsvári egyet és Maros-Vásárhelyt a másodikat; s mi brassóiak a m.-vásárhelyi kerület-táblához osztattunk be.

Ezen beosztás a geographiai felosztás szerint talán helyes, de mindenesetre nagyon elvett, ha a Brassó és M.-Vásárhely közötti vasúti összeköttetést és érintkezést tekintjük; mert direct vasúti összeköttetésünk M.-Vásárhelylyel egyáltalán nincsen és bármely vonattal indulunk, Kocsárdon több órán át kell várakoznunk.

Sokkal helyesebb lett volna Brassómegyét Kolozsvárhoz beosztani, mert ezzel naponta háromszor is egyenes összeköttetésben állunk és mert ha innen az esteli, illetve a mostani éjjeli vonattal elindulunk, másnap reggel 6-7 órakor ott vagyunk, még aznap résztvehetünk ügyünk tárgyalásában s este visszatérhetünk; — míg a maros-vásárhelyi utazásnál Kocsárdon menet és jövet legalább 4-6 órát kell okvetlenül vesztegelnünk.

Ez a kérdés Brassómegye közönségére nézve igen fontos, annyira fontos, hogy nagy szolgálattal tenne a megye, ha most ideje korán felirat, esetleg küldöttség útján igyekeznék a kormánynál kieszközölni, hogy vármegyénk másodfokú bírósága a kolozsvár-kerületi tábla legyen.

Megyénk köztisztvisletben álló főispánja, ki igaz ügyeink iránti lelkes érdeklődésének oly

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Zágoni Mikes Kelemen emlékezete.

(Elmondattott a Zágonban. 1890. aug. 17-én tartott ünnepélyen.)

A mily kétségbevonhatatlan, hogy a szív egyik legszentebb érzése a hála mindazok iránt, a kik javunkat szívük egész melegével előmozdítják, ép oly természetes, hogy a hálának ezen elnémíthatatlan érzete kegyeletté változik azok iránt is kiknek élete tiszta jellemük, valódi humanitásuk, lángoló honszerelmük és mély vallásosságuk a rég tovatűnt sötét múltak éjjeléből is fényt áraszt az utánjövő késő századokba. Ily igaz és méltó kegyelet kifolyása jelen ünnepélyünk, midőn helységünk azon régen élt, de nevét nemzete szívében örökre fenhagyó szülöttjének sírja fölött gyújtjuk fel az emlékezet fáklyáját, ki mint a tántoríthatatlan hűség, az igaz hazaszeretet, az epedő honvágy és a vallásos önmegadás eszményi alakja, már csak nevének említésével is varázst gyakorolva, örök életet nyert népének szívében. Ott pihen ő a rodostói — avagy ki tudja, melyik messzi temetőben, de ez nem akadályozhat bennünket, hogy emlékezetét hiven megőrizzük. Ne keressük hát jeltelen sírját; hanem itt, hol életszövetke felgyúlt, a hol bölcsője ringott, a hová fűző a dajka-dal és a varázsa, s hová

epedő lelke kínos gyötrődési közt pihenni vissza-vissza szállt, gyűjtsuk meg számára az emlékezet zsarátnokát, áldozunk emlékének az elismerés méltó jutalmával és adjuk meg dicsőült szellemének azt a boldogító biztatást, hogy földi élete vágyainak színhelyén, holt után a szívekben örökké él!

Szükséges-e néven neveznem őt? Mondjam-e, hogy zágoni Mikes Kelemen neve az első helyen áll a helyi hagyományok által őrzött ama nevek között, melyek visszaesendülnek a szívben a hozzájuk fűződő eszmék hangoztatására. Avagy nem lettek-e mintegy közmondásszerűvé e csendes, önmegadó busongásnak, a költő által oly híven szájába adott szavai: „Egyedül hallgatom tenger mormogását“ és az epedő édes vágy e nyilatkozata: „Zágon felé mutat egy halavány csillag!“

És hogy ünnepélyünk közelebb vezessen ama célhoz, melyet ő élete tanulságaként az utódok elé állít („az Isten megtartott engem egyedül, hogy mások tanuljanak rajtam és az hazájokat el ne hadják. Azt is megmutatta rajtam, hogy az elhagyatottakat el nem hagyja, hogy az égi madaraknál drágábbak vagyunk és hogy az ő bővséges keze nemcsak 40 esztendeig a pusztában, hanem 52-ig is kész mannát hinteni), hogy szomorú sorsából okulást, tántorítást, tárgyal-

hatatlan hűségéből, forró honszerelméből és megrendíthetetlen hitéből ez erények gyakorlására buzdítást merítsünk: tekintsünk be röviden a szenvedések próbatűzésében megtisztult nemes lélek életébe.

Született 1690-ben, tehát kétszáz esztendővel ezelőtt, Zágonban. Ha az úgynevezett Dombi-malom fölött, a fűtől benőtt, alig felismerhető romok között tűnődve megállasz: jusson eszedbe, hogy az akkor talán kényelmes hajlék falai között 200 évvel ezelőtt boldog reménység honolt, gyermekbölcső ringott és a körül zöldelő fák zúgása az alatt folyó pataknak csörgedezésével elvegyülve, dajka-dalnak szolgált szelíd kíséretül. Itt fakadt az élet, mely a napnak pályafutásához hasonlított, midőn mosolyogva kél, de egész napon át homályos fellegek közt halad, melyek azonban sugarait be nem szennyezhetik, mígnem az est eljöttével, a fellegeket is megaranyozva száll alá. Itt a természetnek elragadó szépségei között kezdett eszmélni, nem csoda hát, ha lelkét a természet bűbájos képei élte végeig oly édesen gyönyörködtették.

Ezek a hegyek zengték vissza a gondtalan gyermek vidám kacaját, nem lehet feltűnő tehát, ha e helyek valának a busongó férfi megtört sóhajnak

sok bizonyítékát adta, bizonyára a maga részéről is a kellő támogatásban fogná részesíteni vármegyénk ebéli törekvését.

Dr. Weisz Ignác.

Külföld.

Szeret? nem szeret? Grettchenre kell gondolnunk, ha naponkint olvassuk a lapok mélyseges elmélkedését a felett, hogy Vilmos császár és a czár között állt-e be bizonyos feszültség és elhielgölés vagy nem. Ugyanaz a játék ismétlődik, mikor arról szólnak, vajjon megy-e az olasz király Speziába vagy nem? illetőleg csakugyan azért marad-e el a „Sardegna” vízre eresztésétől, mert nem akarják a francia hajóhadal üdvözlötni, vagy más okból. E találgatás annak a kifolyása, hogy van valami készülöben, van valami a levegőben és senki sem tudja, hogy mi. Caprivi kancellársága óta a diplomata titkolódzása egyre fokozódik, pedig a népek, melyeknek legfontosabb érdekei forognak kérdésben s melyeknek — tekintve, hogy ők fizetik a játék betétét — talán csak egy kis joguk is volna ahhoz, hogy a diplomata uraknak a kártyájába tekintgessenek, soha sem hajlandóbbak valami válságtól tartani, mint midőn a diplomata titkolóznak. Ez ideges nyugtalanság és aggodás legújabb s legjellemzőbb nyilatkozása az a hír, mely a minap Olaszországból szárnyalt — Crispi eltűnéséről. E hír szerint Crispi a múlt hó utolsó napjain eltűnt Nápoly környékén fekvő villájából és senki sem tudta, hova ment. Csak később derült ki — mint a „Messenger” s utána az összes francia lapok írják — hogy Crispi egy olasz személyszállító hajón, melyen kívül más utas nem volt, Nizzába ment, hogy az angol miniszterelnökkel találkozzék. A francziák ugyanis nagyon aggodnak, hogy az olaszok Tripolisra nézve újabb vívmányokat biztosítanak maguknak Anglia és a hármass szövetség részéről. E félelmükben a francziák mindenütt rémeket látnak s e félelmük hitette el velük e — kacsát is, melyen máshol mindenütt jól mulattak.

Belföld.

Gróf Bethlen András földm. minister Kolozsvárt az erdélyi gazdasági egyesület üdvözlését, közgazdaságilag országos érdekű beszéddel viszonzotta. Kifejti, hogy közgazdaságunk főhiánya a birtokviszonyok rendezetlenségében rejlik. Midőn rámutat a bajra, egyúttal jelzi az eszközt, melylyel a bajon segíteni lehet.

„A tagosítás — úgymond — állami előlegek útján lesz megoldható”. Nagy bajunk, hogy kivitelünk nyugotra irányul s a legkeletibb fekvés hátrányaival kell itt megküzdenünk. E baj orvoslására örömmel vesszük ama kijelentését, hogy rövid idő alatt „úgy kelet felé, mint dél felé Romániával vasúti összeköttetés lesz létesíthető.” A jelen voltak lelkes éljenzéssel fogadták a miniszter szavait — mi pedig óhajtuk, hogy az ige mielőbb testté váljék.

Arany László szeptember 1-én tartotta beszámolóját Nagy-Szalontán. Az állam pénzügyeinek szerencsés rendezését Tisza Kálmánnak tulajdonítja. Ezután nagy vonásokban méltatja Tisza Kálmán politikai működését s tüzetesen szól a függetlenség

párt kebelében kiütközött meghasonlásról és pártválságról. Beszéde végén a kormány által rövid idő alatt előterjesztendő közigazgatási, igazságügyi és pénzügyi reformterveket s a valutarendezés fontosságát fejtegeti.

*

Beksics Gusztáv, Seps-Szt.-György képviselője, mint a „Székely Nemzet”-ben olvassuk, váratlanul választókerületébe érkezett. Beksics igen fontos ipari érdekből ment ezuttal Seps-Szt.-Györgyre s egy nagyobb szabású faipari vállalat ügyében tesz tanulmányokat. Célja, hogy a székely munkaerőnek helybeli alkalmazásával tért nyisson arra, hogy e nép itthon jusson keresethez.

Iparos-tanoneczoktatásunk árnyoldalai.

Ide s tova 6 esztendeje, hogy az 1884. évi XVII. törvényezikk, az úgynevezett új ipartörvény életbe lépett, de azért — legalább mi itten Brassóban — máig sem dicsekedhetünk azzal, hogy az minden ízében végre is hajtatnék. Ha imitt-amott látjuk is ama kereteket, melyeket a törvény végrehajtó közgei — a látszatnak eleget teendő — felállítottak, azok többnyire mindenütt üresek s nem látszik meg rajtuk a törvényalkotó intencióinak mélyebb felfogása, sem a komoly törekvés az iránt, hogy a törvénynek teljes keresztülvitele szándékoltatnék. Nem akarunk itt arra hivatkozni, hogy mennyiben szerveztettek új ből s a haladottabb viszonyoknak megfelelően az új törvény óta a régi ipartársulatok; nem kutatjuk azt sem, hogy hol késik az ipartestület megalakítása kérdésének megoldása; nem szólnunk arról sem, miként végzik iparhatósági megbízottaink a törvény 173. §-ában előírt teendőiket s különösen a 62. §-ban körülírt munkaidő betartásának ellenőrzését, — csupán a tanoneczokra vonatkozó egynéhány igen lényeges és megfontolást igénylő tényre kívánunk ezúttal rámutatni.

Szeptember havában vagyunk, azon napokban, midőn a közoktatási miniszternek egy legújabb s a tanonecziskolák tíz havi tanulási idejét elrendelő intézkedése folytán a tanonecziskoláknál is megkezdődik a tanítás. A tanoneczok csak úgy sereglenek a tanodákba; újabb és újabb osztályokat kell felállítani számukra. Ki törődne azzal, hogy ki viseli az iskolának így folyton növekvő költségeit? A tanoneczok csak úgy ontják a szegénységi bizonyítványt s azután az iskola járjon utána, hogy a százakra menő s csaknem ugyanannyi községből összehordott szegénységi bizonyítvány közül melyiket veheti tekintetbe s melyiktől miként kaphat valamit a fentartási költségekhez. Ez, nézetünk szerint abnormis állapot. — Nem jobb volna-e, ha a felszegődtetés alkalmával maguk a mesterek a szülővel való kölcsönös egyezmény alapján vállalnák el az iskolázás költségeit is, kárpótolván magukat természetesen ezen költségek erejéig a szülőktől kikötött díjakkal, vagy a tanonecz tanidejének megnyújtásával? Így az iskolának csak a mesterekkel volna dolga s nem a szülőkkal is és viszont a mesterek sok ok nélkül való zaklatást kikerülhetnének; de a mi legfőbb: az iskolázás csekély költségeinek elvállalása és az általános fizetés kötelezettségének behozatala az elméleti oktatás fontosságának elismerése volna; a tanoneczoktatás nem lenne többé csupán a kényszerűség immel-ámmal teljesített kö-

vetkezése, hanem az iparos-képzésnek egy nélkülözhetlen kiegészítő része, mint ezt a törvény intenciója is követeli.

Nem csekélyebb fontossága ama másik, még mindig problematikus kérdésnek megoldása: hogy a tanulók iskolamulasztásai- avagy rakoneczatlankodásaiért kit lehet felelősségre vonni? A törvény 157. és 66. szakaszai ugyan világosan megmondják, hogy mindkét esetben a tanonecztartó iparosokat terheli a felelősség, mégis mindenféleképpen igyekszünk ezen egyedül helyes utat kikerülni. Most a tanonecztartó mestert büntetjük meg a népiszkolai (s nem az ipar-) törvény enyhébb módoszatai szerint; majd magukat a legtöbb esetben nem is hibás tanoneczokat elzáratással fenytjük mulasztásaikért. Nem akarunk mélyebb fejtegetésébe bocsátkozni annak, hogy mily igazságtalan, a mester hibájáért a tanoneczot büntetni s hogy mily erkölcsrontó a 12—14 éves gyermekeket csekély hibáikért hozzászoktatni a börtön levegőjéhez; de annyi bizonyos, hogy ez az eljárás nem felel meg a törvény céljának.

Igaz ugyan, hogy az ipartörvény idevonatkozó szakasza kissé szigorú s talán azért akarja az iparhatóság azt kikerülni; de a törvénynek nem lehet az a célja, hogy ezen kisebb büntetést mentől többen meg tudják fizetni, hanem az, hogy mentől többen elkerüljék. Ha akár jóakarattal s az ügynek helyes, humanus felfogásából, akár a büntetéstől való félelemből igyekszik tanoneczát minden mester a kiszabott tanórak pontos látogatására szorítani s atyai szigorral és gyöngédséggel gyakorolja fölötté a házi fegyelmet, akkor nem lesz szükség büntetésre s akkor a törvény célzatai is helyesen megoldhatók. Erre céloz a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnak egyik legújabb, 35727. számú rendelete, mely szó szerint így hangzik:

„Tudomásomra jutott, hogy az iparos-tanulók iskoláinál sok helyen a rakoneczatlan növendékek megfenyítésére a közigazgatási hatóságok által való elzáratást alkalmazzák. Ezen eljárás minden törvényalapot nélkülözvén, felszólítom a tanfelügyelőséget, miszerint intézkedjék saját hatáskörében, hogy az ipariskolai tanulók iskolai fenyítése, a hivatali elődóm által 1884. évi július 23-án 27496. szám alatt kiadott szervezet 23. §-ának értelmében történjék. E mellett hasson oda a tanfelügyelőség, hogy a mesterek az ipartörvény 66. §-a szerint őket megillető házi fegyelmet tanoneczaik ellenében iskolai kihágások eseténél is alkalmazzák.

Szepes-Mindszent, 1890. augusztus 15-én.

Gróf Csáky, s. k.”

Megelégedéssel olvassuk e rendeletet, mely sok visszaélést fog megszüntetni s örömmel látnók, ha az iparhatóságok ily rendeletek nélkül is humanus tapintattal fognak fel szép és nemes hivatásukat.

NAPI HIREK.

Lapunk legközelebbi száma a közbeeső ünnep miatt csak csütörtökön, f. hó 11-én jelenik meg.

Meghívó. A közhalmi magyar kaszinó t. tagjait a folyó évi szeptember 26-án (pénteken) délután 5 órakor tartandó közgyűlésre tisztelettel meghívom. — Azon esetben, ha netalán az említett napon a tagok kellő számban nem lennének jelen, a közgyűlés szeptember 28-án délutáni 5 órakor fog megtartatni. — Közhalom, 1890. szept. 3. Téglás István, al-elnök.

Halálozás. Őszinte részvétellel értesülünk Gáspár György dicső-szent-mártoni ügyvéd és Kisküllő vármegye tiszti ügyészének váratlan elhunytáról. Özvegyen maradt hitvese s öt kiskorú gyermeke gyászolja kimúltát. Legyen álma esendes!

Végzetes tévedés. Dick Károly helybeli bádgosmester tegnapelőtt tévedésből sósavat ivott s rövid idő múlva kiszervenedett. Általános részvét kísérté tegnap d. u. korai sírjához.

Templomi zene. Jövő hétfőn, Kisasszony-napján a róm. kath. plebánia templom kara a nagy mise alkalmával a következőket adja elő; Horák nagy miséje magánének zene- és énekkarra. Betétek: a) Ave Maria, Prohótól (sopranszó Fafik M., hegedűs Fafik E.) b) Offertoriumkor: régi egyházi ének (barytonsó Nagy F. úr Genfből). Befejezésül Jaschik Gyula „Tantum ergo”-ja.

Hangverseny. Hétfőn f. hó 8-án Wiemann Robert zongora-művész, Hunger Ottó a lipsei opera tagja s Konopaszek Laura k. a. ugyancsak a lipsei zenede jeles növendéke szíves közreműködésével, a „Nro 1” nagytermében hangversenyt rendeznek. Mind a közreműködők jóhírű művészneve, mind a műsornak az idevágó zeneirodalom javából válogatott

A hagyomány szerint vérengzőnek ismert Mikes Pálnak volt gyermeke. De mintha a gondviselés gyógyító balzsamul adta volna őt, az atyának kegyetlensége által ütött mély sebeket a fiúnak nemes szelid-lelkűsége a távolból is képes volt beheggeszteni. Hiszen az ő egész élete arra volt rendelve, hogy enyhület, vigasz és bátorítás legyen, bár önmaga meg volt fosztva minden édességtől, melyet a földi lét nyújthat.

Gyermek-korának édes álmai nagyon hirtelen tovatűntek és az ezekkel elenyészett öntudatlan boldogság helyébe soha sem tért be a tudatos életboldogság. Korán fosztotta meg a sors a családi kör, a szülői gondviselés áldásaitól.

Alig eszmélt, már is megújult szenvedéseinek iskolája. Elvesztette atyját és a korai árvaságban a megtört özvegy édes anyja gyöngédsége mellett az elvesztett atya iránti kegyelet sem lehetett erősítője, mert áldás helyett csak átkot hallott szállni annak emlékére. De a mint minden hatás visszahatást szül, talán az ő páratlan szelidsége s igaz nemeslelkűsége is a kegyetlen szívű atya szerencsétlen sorsának viszhathatása volt.

Első oktatását a jezsuiták kolozsvári convictusában nyerte; folytatása az élet nehéz iskolája volt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári

Már 17 éves korában Rákóczi Ferencz apródjává lön. A nagy fejedelem fényes tulajdonai, magas műveltsége, nemes célzatai oly varázserővel voltak a fogékony keblű ifjúra, hogy őt a rajongó ifjú szív valóságos bálványává tévék. S még sem az eszmék varázsával, hanem személyes tulajdonaival fűzte magához Mikes Kelemt annyira, hogy ő a ragaszkodó hűségnek eszményképe lön; a hűségnek, mely nem azért kitartó, mert számít, mert remél, hogy egykor osztozhatik a dicsőség babérjain, hanem a hűségnek, mely tényleg megosztja a nagyratörő lélek megaláztatásának, a honszerető szív hontalan bújdosásának keserűségeit. Hiszen őh mily rövid ideig fénylött a nagy fejedelem szerencse csillaga és ha csak a dicsvágy vonzotta volna hozzá, — mint oly sok más, ő is könnyen engedte volna a fejedelem balsorsa által szétépetni a hűség kötelékeit. De az ő egyenes, őszinte jelleme ezt nem engedé; képes volt lemondani az ifjú kornak jogos élvezeteiről, elszakadni az édes anyai szív áldó melegétől, az ábrándosan szeretett szülőföld kedves képeitől, epedni a honvágy égető szomjában, tűrni mint hű hazafi a hontalanság kínos gyötrelmeit: de nem volt képes kitépni kebléből az erénynek zöldelő ágát, a hűség virágát.

(Folytatása következik.)

Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația

darabok (Rubinstein, Jensen, Tausig, Schumann, R. Franz, Reinecke, Liszt, Schubert) élvezetes hangversenyt látszanak biztosítani melyre zenekedvelőnk figyelmét ezennel felhívjuk. Jegyek előzetesen Hiesch N. buzasori könyvkereskedésében s a hangverseny estéjén a pénztárnál kaphatók.

A helybeli m. kir. állami főreáliskolán f. hó 4 én nyílt meg az új tanév. D. e. 9 órakor az egész tanártestület s az addig beiratkozott tanulószám az iskola nagy rajztermében gyűlt össze, hol Rombauer Emil igazgató intézett buzdító szavakat az ifjúsághoz. Délután már rendes tanítás folyt.

Derék városi zenekarunk — mint értesülünk — nagyon megtisztelő meghívásban részesült, a menyinyiben igen előnyös föltételek mellett 10 zeneestély rendezésére kapott ajánlatot Bukarestből. Örvendünk, hogy jeles zenekarunk, távol földön is oly elismerésre talált.

A romániai határszél-igazoló vegyes bizottság Brassó vármegye területén folyó hó 3-án kezdette meg működését. Brassó vármegye részéről Maurer Mihály főispán, Roll Gyula alispán és a hétfalusi szolgabíró Dr. Tompa István szállottak ki és vették át a háromszéki bizottságtól a munkát. Románia részéről Segreceanu őrnagy és egy főhadnagy működnek közre.

Meghiúsult gyermekrablás. Legutóbbi számunkban jelentettük, hogy Brassóban lakó özv. Szabó Jánosné fia, Árpád nyomtalanul eltűnt. A fiú azóta megkerült s nem kevésbé kalandos élményeit ilykép adja elő: Vasárnap d. u. sétálni ment a Bolonyába, hol egy borvizes szekeres megkérte, hozna neki a boltból szivart s mikor azt elhozta, kérdé tőle, nem volna-e kedve egyet kocsizni? A fiú örömmel engedett a felhívásnak; a hogy azonban a vasúti töltést is elhagyták, lekérdezett a szekérről, csak hogy a szekeres nem eresztette. A megdöbbsent fiú rosszat sejtett s midőn az első szemben jövő szekérrel találkozott, segítségért kiáltott. A szekeres, hogy ne kiálthasson, bedugta a szalmába s egyúttal azzal fenyegette, ha még egyet pissen, megöli. Egész éjjel haladtak; egyszer valami falu előtt megetettek s hétfőn reggel 5 órára Kézdi-Vásárhelyre értek. A szekeres itt egy korsóval vízzel küldte a közeli kútra, a fiú felhasználta azonban az alkalmat, a kútnál letette a korsót s megugrott. Megtudakolta a Brassó felé vezető utat s már nagyot haladt, mikor egy szekérrel találkozott, mely magával vitte Csernátónig. E közben beesteledett; a fiú beszólt a bírőhoz, kinél meghált. Kedden reggel tovább indult s Rétyen át eljutott Komollióig, hol egy asszony — kinek fia van Brasóban — megetette, de mivel az előtte való héten leégett, éjjeli szállást nem adhatott neki s így a fiú a mezőn hált. Szerdán Szt.-Ivánon és Uzonon keresztül folytatta útját s utólrva egy Brassó felé haladó szekeret, azzal szerdán éjjel haza érkezett. — Az előadás hitelességében nincs okunk kételkedni, mert a fiú helybeli főreáliskolánk II. osztályú tanulója, kiről tanárai csak jót tudnak mondani. Czipője talpát az akaratlan sétában teljesen lejárt a kis Robinson.

A kaczai cigányok. Azon nagy cigány karavánnak, mely aug. 10. és 11-én Kaczán több rablást követett el, 40 tagját sikerült kézre keríteni; a főbb bűnösök közül azonban vagy 10 még hiányzik. A megkerültek közül a felnőttek, kikre minden tagadás daczára alapos gyanú van, mintegy tizenegyen a közhalmi járásbíróság börtönében ülnék. Az elrablott tárgyakból Fekete esendő-őrsvezető ügyes utánjárása folytán már egy pár ládára valót sikerült a föld alól, — nevezetesen Fogaras mellől a galaczi határból — napvilágra s a közhalmi járásbíróság elé juttatni. Az elfogott cigányok közül igen sok azt se tudja, hány éves, hol és mikor született, mi a valódi neve s meg volt-e keresztelve vagy sem.

Eiffel-torony Budapesten. Krisztinkovich Béla műépítész és fővárosi mérnök, ajánlatot nyújtott be a fővárosi tanácshoz, hogy a Gellérthegy tövében a Rudasfürdő alatt egy vas-szerkezetű tornyot fogna építeni, mely magasabb lenne a Gellérthegynél, azaz 130 méter magas és melynek tetején a stockholmi „Katharina Hissen“ mintájára svéd kávéház rendezetnék be. Ez lenne a főváros legmagasabb pontja, honnét a viz felett remek kilátás nyílnék nemcsak a pesti részre, hanem a Gellérthegy és vár fölött, a budai hegyek közé is; ezenkívül a folyton változó friss levegő miatt betegeknek üdülő helyül is szolgálhat, mint a párisi torony. Főczél azonban, a két elevátor, melynek segítségével egyrészt a 80 méter magas első emeletre jutni fel, honnét 70 méter hosszú vas-híd vezet a Gellérthegyi sétautakra, másrészt pedig, a torony csúcsára, honnan szintén egy 120 méter hosszú híd vezet a mostani citadella kapujához, leh-

jutni. Ez lesz a Gellérthegyen nyaralóknak is legközelebb és legkényelmesebb utjak a fővárosba. — Krisztinkovich építész, 25 évre kizárólagos jogot kér a személyszállításra, továbbá ingyen alapterületet, mert valószínűleg a Gellért-rakodóparti kocsitutat is igénybe fogja venni, ami azután a torony által áthidalva lenne. Végre addig, míg vállalata 6 százalékos tiszta hasznót nem hoz, az emelőszerkezethez szükséges vízvezetési vízmennyiség szolgáltatását is. A tetemes költségek előteremtését egy elsőrendű fővárosi pénztárat vállalta magára.

A leányok eldorádója. A házasság életét szerető leányok részére nincs jobb ország, mint Natál. A leányok, a kik mint eselések mennek oda, csakhamar háziasszonyokká lesznek. Olyan kevés a nő Natálban, hogy a gyarmat-kormány leányeselédeknek esetleg megtéríti az átutazás költségeit. A leányoknak 5 font sterlinget kell fizetniük az utazásért, de visszakapják a pénzt, ha 12 hónapig szolgálatban voltak. A leányeselés évenként 180—300 font sterling bért kap. Azonban a natáli ügynököknek nem szabad 10 leányeselésnél többet szállítani a Natálba induló egy-egy hajón.

A Vezuv nyugtalankodik. A Vezuv egy idő óta nagyon füstölög, forr benne valami, mintha nagyobb kitörésre készülne. A Vezuvnak Pompeji felé néző oldalán egy új kráter képződött, a melyből láva ömlik a környék völgyeibe. A kráter legszeleesebb nyílása körülbelül 500 n.-szög méter, van ezenkívül még három kisebb nyílása. Pompeji völgyében a vulkán kénese kigőzölgései következtében minden fém, nevezetesen az ezüst tárgyakon patina képződik. Ebből is azt következtetik, hogy újabb kitörés várható.

Közigazgatás.

Hirdetmény

a filoxerás szőlőknek a gyérítő eljárás után való fenntartásához szükséges szénkéneg, fecskendő készülékek és szénkéneg tartályok mily módon való beszerezésére vonatkozólag.

(Folytatás.)

III. Hová intézendők a megrendelések?

1. Szénkéneg lehet közvetlenül a turói gyárból rendelni; mely esetben a megrendelés a „rajeczi szénkéneggyár igazgatóságának (Dieling Gusztáv mérnök urnak)“ czimezve, Bécsbe, IX., Fluchtgasse 2. intézendő.

2. Szénkéneg, fecskendő készülékek és tartályok iránti megrendelések még a következő állami és bizományi raktárokhoz intézhetők:

- a) a budafoki állami raktárra nézve a budapesti,
- b) a tarczali állami raktárra nézve a tarczali,
- c) az érdiószegi állami raktárra nézve az érdiószegi
- d) a ménési állami raktárra nézve a ménési vinczellériskola igazgatóságához;
- e) az egri bizományi raktárra nézve Eger város tanácsához,
- f) a beregszászi bizományi raktárra nézve a bereg vármegyei gazdasági egyesülethez,
- g) a medgyesi bizományi raktárra nézve Medgyes város tanácsához,
- h) a pécsi bizományi raktárra nézve Pécs sz. kir. város közönségéhez,
- i) a veszprémi bizományi raktárra nézve a veszprém vármegyei gazd. egyesülethez,
- j) a gödöllői bizományi raktárra nézve a gödöllői borászati szövethez.

Megjegyeztetik, hogy mindazoknak, a kik szénkéneg vagy fecskendőt vásárolnak, egyidejűleg megküldetik a minisztérium által erre nézve kiadott kezelési utasítás.

Szállítás a cs. és kir. közös hadsereg számára.

A cs. és kir. 12-ik hadtest intendaturája már több ízben hirdette, hogy Brassó, Nagy-Szeben és Kolozsvár állomások számára nagyobb mennyiségű gabona és zab igényeltetik. Most értesíthetjük t. olvasóinkat, hogy az erre vonatkozó ajánlatok tárgyalását a nevezett intendatura f. hó 25-ére tűzte ki. A szállítás föltételei a brassói cs. és kir. ellátási raktár hivatalos helyiségében, a hivatalos órák folyamán betekintheők.

Bányafa-szállítás. A diós-győri m. kir. vas- és aczélgár igazgatósága 1890—1891. évre való 13.000 drb. tölgyfa-oszlopban és 16.000 drb. bükkfa-oszlopban álló szükségletét nyilvános ajánlati úton szándékozik biztosítani. Az ajánlatok folyó évi szeptember hó 30-ig nyújtandók be. Az erre vonatkozó hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekintheők.

Hordókban feladott borküldemények csomagolása.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr a hordókban feladott borküldemények vasúti szállítása tekintetében a következő csomagolás tárgyában 46495./IV. szám alatt a következő leiratot intézte a brassói kereskedelmi és iparkamarához:

„Már több ízben jutott tudomásomra, hogy a hordókban feladott borküldemények vasúti szállítása alkalmával a hordók megfúratnak s azokból kisebb-nagyobb mennyiségben a bor kiszivatik.

Egy legutóbbi panasz alkalmából felhívtam a szab. osztrák-magyar államvasút igazgatóságát, mint a hazai vastuak igazgatói értekezletének ez idő szerinti ügyvivőjét, hogy az említett visszaélések megszüntetésére vezethető leghatályosabb intézkedések megállapítása, illetve javaslatba hozatala céljából a kérdést a hazai vasutak igazgatói értekezletén tárgyalás alá bocsássa.

A nevezett vasút igazgatósága ez ügyben tett fölterjesztésében jelenti, hogy a hordókban szállított bor és egyéb szeszes folyadékokból álló küldemények — sok évi tapasztalat szerint — többnyire már a feladás előtt, vagy pedig a kiszolgáltatás után dézsmálatnak meg; minthogy pedig a furólyukak nagyobb-részt a hordók abroncsai által befödötnek, vagy sárral bekenetnek, a megfúratásnak a küldemények átvételénél sem lehet mindig nyomára jönni.

Mindazonáltal a vasutak elhatározták, hogy közegeiket utasítani fogják, miszerint a feladásra kerülő borküldeményeket gondosan vizsgálják meg, a talált furólyukak létezését a feladó által a fuvarlevélen ismertessék el, a hordókat folytonos őrizet alatt álló helyen raktározassák, a szállításra oly kocsikat választassanak, melyek tartalma útközben nem rakatik át s végül hogy az átvételt felhívják, miszerint a csomagolás sértetlenségéről személyesen győződjenek meg.

A vasutak szóban lévő intézkedései és a vasutaktól tudomásvétel végett másolatban mellékelt rendelettel megkívánt szigorú ellenőrzés gyakorlása előreláthatólag csökkenteni fogják a kérdéses visszaéléseket; de azok teljes megszüntetése céljából kívánatos volna, ha a vasutak ebéli törekvéseit a borkereskedők is támogatnák az által, hogy a hordók oly csomagolásáról gondoskodnának, mely a hordók észrevehető nyomok hátrahagyása nélküli megfúratását lehetetlenné teszi.

A vasutak erre nézve a Franciaországban használatos csomagolási módot ajánlják, mely szerint különösen a drágább borok és finomabb szeszes italok kettős hordókban, vagy mézgával bevont, vagy pedig zsákba burkolt hordókban szállíttatnak.

Felhívom a kamarát, hogy a szóban forgó megkárosítások lehető meggátolása érdekében tett intézkedésről a kereskedelem köröket is értesítvén, igyekezzék oda hatni, hogy a borszállításnál a jelzett csomagolási módok minél szélesebb körben vétessenek alkalmazásba.

Baross.

Erről az érdekelt körök a fent nevezett kamara által a miniszteri rendelkezés tudomásvétele és mihez tartás céljából ez úton is értesítettnek.

Az osztrák-magyar bank mai naptól számítva a kamatlatat $\frac{1}{2}\%$ -kal fölemelte és pedig leszámítoló üzleteknél $4\frac{1}{2}\%$ -ra és a kézi zálogköcsönözletben $5\frac{1}{2}\%$ -ra.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár jónak volt mondható.

A gabonapiacra az árak következőkép alakultak: Buza 5.50 frt, rozs 3.50 frt, zab 2.20 frt, árpa 3.80 frt, kukorica 4.60 frt, lencse 8.— frt, paszuly 4.— frt, asszuszilva 8.— frt, borsó 6—8 forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 60 kr, liba darabja 1.— frt, réce darabként 80 kr, pulyka darabja 2.20 frt, malacz 1 frt 60 kr. Tojás 10 drb. 20 kr.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshus 44 kr, marhahus 40 kr, borjúhús 30—34 kr, zsir 60 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 32 kr.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyesvonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor, b. Bukarest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyors-

vonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől; gyors-vonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczkodélután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külön-onat érkezik Predeárlól.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. szeptember hó 6-án.

Román papírpénz à 20 frank	8.82	vétel 8.85	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	8.78	„ 8.83	„
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	8.85	„ 8.90	„
Török lira	10.10	„ 10.15	„
Arany	5.40	„ 5.35	„
Orosz papírrubel	136.—	„ 137.—	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

Ügyes személyek, kik szabad idejüket jutalmazólag akarják felhasználni, hogy solid képviselőt által naponként **5-10 forintot** keres-hessenek, kőretnek címöket a jelenlegi foglalkozásuk megjelölésével »Verdienst« felirat alatt **Danneberg** J. hirdetői irodájához, Bécs, I. Kumpfgasse 7., benyújtani.

Magas kereset!

265) 3-4

Karének-iskola.

Az új tanfolyam karénekiskolában szeptember 10-én kezdődik. Leányok, kik magukat használható karénekessé akarják kiképeztetni, addig lakásomon (Iskola-utca 5. sz., u.) naponként 12 és 3 óra közt

beiratkozhatnak. Az oktatás hetenként kétszer dijtalanul adatik, azonban mindenik tanuló a tanszerek (hangjegyek, világítás stb.) fedezésére az egész tanévre 5 frtot előlegesen lefizetni köteles; szegényebb tanítványok ez összeget havi 50 kros részletekben is lefizethetik. Ezen tanulónak tartoznak később, ha általam arra képeseknek találtnak, nagyobb ünnepeken a zenés misék alkalmával a templomi karban közreműködni.

Oktatást a magán-éneken, zongorán, harmoniumon stb. külön leczkékben adok meg egyeztetés szerint.

—o—

Ez alkalommal tisztelettel fölkérem mindazon urakat, kik némi hanggal bírnak s hajlandók volnának a róm. kath. templomi énekkarba belépni, illetve nagyobb ünnepeken a karban közreműködni: szíveskedjenek nálam jelentkezni, miután a férfiak erősítése céljából szívesen vállalkozom az összpórában kívül az ujon belépő uraknak hetenként egyszer díjmentesen oktatást adni.

Tisztelettel

Jaschik Gyula,
karnagy és zenetanító.

(273) 2—2

Lakik: Iskola-utca 5. sz. a. (uj) I. emelet, az evang. nagytemplom mellett.

HIRDETME NYEK.

ZONGORÁK
javítására s zongorahangolások
legjobb teljesítésére ajánlkozik
STROBEL JÁNOS, (274) 1—2
Brassóban, Árvaház-utca 19. sz. a.

Dr. GUST,
fogorvos
rendel naponként 9—12 és 2—5 óráig (25) 17—*
Brassó, Almaszer 93. sz.
Foghuzás narcose alkalmazásával vagy a nélkül. Fogtómések cementtel, ezüsttel és arannyal. Műfogak.

Minden dohánytözsdében és diszáru-üzletben.
A legjobb szivarka-papír
a valódi
LE HOUBLON
FRANCOIA GYÁRTMÁNY
CAWLEY ÉS HENRY-TŐL
PARISBAN
1889 - IKI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÖST-ÉREM.
Főraktár: KANTZ OTTÓ és társai BÉCSBEN.

(47) 18—26

Sz. 4325.—1890.

Hirdetmény.

A Felső-Venitze községben gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest, az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi október hó 23-án d. e. 9 órakor Felső-Venitze községbe kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelemzettel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A brassói kir. törvényszék 1860. évi szeptember hó 2-án tartott üléséből.

Elnök úr távol lévén:

Bauer, h. elnök. Csia, jegyző.
(275) 1—1

Sz. 4741.—1890.

Hirdetmény.

A Felső-Komána községben gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. október hó 22-nek d. e. 9 órája Felső-Komána községbe kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelemzettel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A brassói kir. törvényszék 1890. évi szeptember hó 2-án tartott üléséből.

Deési János, elnök. Csia, jegyző.
(276) 1—1

Sz. 4322.—1890.

Hirdetmény.

A Dridiff községben gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest, az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. október hó 13-nak délelőtti 9 órája Dridiff községbe kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelemzettel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A brassói kir. törvényszék 1890. évi szeptember hó 2-án tartott üléséből.

Deési János, elnök. Csia, jegyző.
(277) 1—1

Pályázati hirdetmény.

A Hétfalu vidéki ev. ref. egyház új temploma fölépítésének zárt ajánlati verseny útján való biztosítása céljából pályázatot hirdet f. évi szeptember 16-ig terjedő határidővel, mely idő alatt az írásbeli zárt ajánlatok, 16.000 frt. kikiáltási ár 5%-ának megfelelő bántópenz hozzácsatolásával, vagy törvény szerint óvadékképes értékpapír melléklésével nevezett egyház lelkesi hivatalánál Csernátfaluban 676. sz. a. benyújthatók. A terv, költségvetés és a föltételek nevezett lelkesi lakáson addig is megtekinthetők.

Hosszafalu, 1890. augusztus 26.

Az ev. ref. egyház
kebli tanácsa.

(270) 3—3

Regaleváltság kötvény birtokosait ezennel tisztelettel értesitem, hogy 1. A regaleváltság kötvényeit, 2. Az ezekre szóló utalványokat, 3. A még nem utalványozott, de a magas miniszterium által helyben hagyott egyességeket a legjobb ár mellett megveszem, vagy azokra mérsékelt kamat mellett a legmagasabb előleget adom.	Vidéki takarékpénztári részvényeket, Bankrészvényeket, állampapírokat, sorsjegyeket, részvényeket, betétjegyeket, zálogjegyeket a legmagasabb árak mellett veszek és legjutányosabban eladok. Kivánságra teljes titoktartás mellett e papírokra mérsékelt kamat mellett legmagasabb pénzelőleg is nyerhető.	Keresek tisztességes — bármily rangu vagy rendű egyéneket — kik sorsjegyeknek részletfizetés mellett való eladásával foglalkozni óhajtanak. LEGMAGASABB JUTALÉK és FIX FIZETÉS biztosítottak.	Pénzbetétek kamatoztatása! Alulírott bankház elfogad PÉNZBETÉTEKET, melyek után 5° kamatot fizet. A betétek előleges felmondás nélkül bármikor visszafizettetnek.
--	---	---	--

LÖRY J. BANKHÁZA,
(258) 8—10 Budapest, Hatvani-utca 17. szám.
Alapítatott 1876-ban. Alapítatott 1876-ban.

Sütőde-átvétel.

Elhalt anyósom Kírr Julia tisztelt vevőinek ezennel szíves tudomására hozom, hogy annak legjobb hírnevű péküzletét a Felső-uj-utczában 13. sz. a. (uj) átvettem.

Az üzlet elismert vezetés mellett folytatattik s ígérem mindig a legjobb készítményt szolgáltatni, valamint a legszorosabb soliditást megőrizni üzletemben.

A tisztelt vevőket szívélyesen kérem föl, szükségletüket továbbra is teljes megnyugvással tőlem beszerezni.

Mély tisztelettel

Kírr Lujza.

(272) 2—3